

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SPRINKHANEN

toneelspel in acht scènes

door

Julia Engelen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2011

Nr.3084

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>SPRINKHANEN</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>JULIA ENGELEN</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>

Wettelijk depot D/2011/220/026
ISBN 978-90-385-11542

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/Julia Engelen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 6 heren)

JORGEN : Jonge man van ongeveer 22 jaar. Kunstenaar, kraker, rebel. Hij leeft op de rand van de samenleving. Enkel zijn oma en zijn 'Lifestream' zorgen voor stabiliteit in zijn leven. Een zeer kwetsbaar persoon.

MAIDEN : Jong meisje van ongeveer 16 jaar. Ze is erg naïef en ontzettend verliefd op Jorgen.

DARO : Student en muzikant van ongeveer 23 jaar. Is stiekem verliefd op Maiden.

MAARTEN : Kraker van ongeveer 21 jaar. Realiseert zich dat hij zijn leven aan het weggooiën is en gaat terug thuis wonen en studeren.

JEROEN : Kraker van ongeveer 24 jaar. Is zwaar verslaafd aan de drugs en pleegt kleine misdrijven om aan geld te komen.

TIBEAU : Straathoekwerker.

BO : Jonge vrouw van 22 jaar. Zwaar verslaafd aan drugs.

CON : Vriend van Jorgen. Student en woont nog bij zijn ouders.

CHARLOTTE : Moeder van Maiden. Succesvolle zakenvrouw.

DECOR

We gebruiken een leeg podium. Er zijn enkel een aantal rekwisieten nodig: éénpersoonsmatrassen, tafeltje, stoelen, frigo, een laptop (hoeft niet te werken)

KORTE INHOUD

Samen met de Shoppies kraakt Jorgen een pand van de stad. Hij wil er zijn kunstwerk tentoonstellen. Zijn vriendinnetje Maiden is erg enthousiast maar hoort eigenlijk niet thuis in zijn wereld. Jorgen is een wereldverbeteraar pur sang. Hij wordt echter steeds radicaler tot hij op het laatst alle controle verliest.

EERSTE SCÈNE

(Jorgen komt binnen in de lege ruimte. Hij draagt een tafeltje. Hij wordt gevolgd door een meisje dat enkele stoelen draagt. Hij zet het tafeltje neer, kijkt even rond. Het meisje zet de stoelen erbij en ze loopt naar een raam, eventueel richting het publiek.)

JORGEN : Is dit niet fantastisch! Wat een ruimte! Heb ik het je niet gezegd dat het hier gewoon groovy is.

MAIDEN : Je hebt een gaaf zicht op de straat. Iedereen zie je komen en gaan. Wel spijtig van dat afval op dat stuk terrein hier tegenover.

JORGEN : Dat zullen we bij tijd opruimen. Kom hier, mijn wereldverbeteraarster.

(Jorgen omhelst haar. Ze staan beiden voor het raam naar buiten te kijken.)

MAIDEN : Hoe wist je dat dit pand vrij was?

JORGEN : Gewoon.

MAIDEN : Nee, serieus Jorgen.

JORGEN : Ik kom hier langs wanneer ik naar mijn oma ga.

MAIDEN : Je oma? Woont die in de buurt? Waar ergens?

JORGEN : Gewoon, een paar straten verder. Dit pand staat minstens een jaar leeg. Niemand kijkt er naar om.

MAIDEN : Ga je dikwijls naar je oma?

JORGEN : Hier kunnen we echt ons ding doen.

MAIDEN : Gaan ze ons dan niet arresteren voor inbraak of zo?

JORGEN : Maar neen, bang musje. De deur stond toch open.

MAIDEN : Dat blijft dan toch inbraak, of de deur nu open stond of niet.

JORGEN : Wij noemen dat kraken, daar is niets illegaals aan. Jeroen heeft er voor gezorgd dat we naar binnen konden.

MAIDEN : Wanneer neem je mij eens mee naar je oma?

JORGEN : Je ruikt lekker. Zullen we de plek even inwijden?

MAIDEN : Toch niet op de vloer. Het is hier vies.

JORGEN : Dit moment moet gevierd worden.

MAIDEN : *(Ze trekt zich los.)* Ja! Met een feestje! En we nodigen al onze vrienden uit.

Bij onze eerste tentoonstelling, ja?

JORGEN : Tentoonstelling? Eerst lanceren we mijn 'Lifestream'. Dat was toch afgesproken? Die muur kunnen we perfect als projectiescherm gebruiken.

MAIDEN : We vragen Daro om te komen spelen met zijn band. En ginds een gedekte tafel met drank en hapjes. Een kunstenaar heb ik ook op het oog.

JORGEN : *(Grijpt haar ruw bij de arm.)* Klets niet zo. Wij kraken dit niet om society party's te organiseren. Het is de bedoeling om een statement te maken. Mijn 'Lifestream' wordt eerst gelanceerd. Begrepen!

MAIDEN : Ja natuurlijk. Maar later kunnen we anderen vragen hun ding te komen doen.

JORGEN : Alleen als het past bij onze standpunten. Hier geen verwende, rijke klieren die hun snikkel komen showen. Opgeblazen hufters die zich van het leefmilieu en de wereld niets aantrekken, gelijk die ex van je, die Armanisloffer. Zie je hem nog? ... Maiden, zie je hem nog? Wanneer en waar?

MAIDEN : Nergens. Ik heb hem in eeuwen niet meer gezien.

JORGEN : Ik laat je vallen als een boerentrien. *(Hij grijpt haar bij de armen.)* Waar en wanneer?

MAIDEN : Gisteren bij de bushalte. Ik heb gewoon hallo gezegd, meer niet.

JORGEN : Niets moet je zeggen tegen die kloothommel. Geen woord, geen blik, geen gedachte, niets.

(Daro komt binnen, hij draagt een éénpersoonsmatras.)

DARO : Hier zijn we met het bed. In welke hoek gaan jullie de slaapkamer inrichten? Verdomme, dat gaat hier een succes worden, ik voel het aan mijn wortel. Zo'n locatie hebben we in jaren niet meer gevonden. Van wie is dit gebouw?

(Jorgen stoot Maiden van zich af en richt zich tot Daro.)

JORGEN : Van 't stad. Het is van de stad, maar ze kijken er niet meer naar om. Dit was vroeger een werkplaats van de groendienst. Ze stalden hier hun bezems of zo. Gooi dat ding maar in de hoek. Het is slechts voorlopig.

DARO : Elektriciteit en water?

JORGEN : Nooit afgesloten. Alleen de boel warm houden in de winter gaat een probleem worden met die kleine radiatoren.

DARO : Desnoods zetten we een petroleumkacheltje bij. Hoi Maiden.

MAIDEN : Hoi Daro. Hoe is het met de band?

DARO : Het gaat. We zouden een kans moeten krijgen. Misschien dat we op het stadsfestival mogen spelen. Gratis natuurlijk, maar ja, het is een kans.

JORGEN : Het zomerfestival. Man, zo'n commerciële zakkenwasserij. Om niet te spreken van de verkwisting en vervuiling. Alleen de middenstand en de cafés roepen erom. En natuurlijk de burgemeester met zijn blinde volgingen. Een zuippartij om de massa te brainwashen.

MAIDEN : Je mag hier spelen, Daro. Nietwaar Jorgen? Hij mag spelen op de opening, wanneer jij je 'Lifestream' laat zien. Hè Jorgen? Jorgen?

JORGEN : We zullen zien. Eerst de boel in orde maken. Waarom ga jij de slaapzakken niet halen?

MAIDEN : Ja direct, Jorgen. Tot straks. *(af)*

DARO : Die houdt dat hier geen week uit. Veel te zacht en lief. Te bourgeois ook. Eigenlijk past ze helemaal niet bij jou.

JORGEN : Ik zal haar wel trainen. Na een paar weken herken je ze niet meer. Ze moet gewoon breken met haar ma en heel dat chi chi wereldje.

DARO : Haar moeder is een vrouw waar je best rekening mee houdt, een geslaagde zakenvrouw met vier fashionwinkels, een hoop personeel, een poepchique kar,...

JORGEN : Een kapitalistische, fascistische...

DARO : Nou, fascistisch. Dat is wat veel gezegd.

JORGEN : Ze steunt het globalistisch regime. Ze groeit en bloeit ermee. Je hoeft enkel

naar de etalages van haar winkels te kijken. Consumptie, dat is het enige wat haar drijft, consumptie en winst, zonder rekening te houden met milieu, co-emissies, eerlijke handel en menswaardige arbeid. Waar denk je dat die kleding vandaan komt? Uit India, China en Korea, waar vrouwen en kinderen zestien uur per dag achter een naaimachine zitten voor een zak rijst en een portie bonen. Geen voorzieningen, geen ziekteverzekering, geen pensioen, geen werkloosheidsregeling. Kom kijken naar mijn 'Lifestream', dan weet je genoeg.

DARO : Ik dacht...

JORGEN : Wat?

DARO : Maiden zei dat ik misschien, dat mijn band kon spelen op de opening.

JORGEN : We zullen zien, Daro. Je muziek mag absoluut geen commercieel tintje hebben. 'Lifestream' is weerstand, een betoging, verzet, anarchie. Het toont de wereld met al zijn vuiligheid. De muziek moet zuiver zijn, zo puur als een maagd.

DARO : Kom een keer naar een repetitie. We zitten in de Manestraat, bij Cobe thuis in de garage elke woensdag- en vrijdagavond. Dan kan je je een gedacht vormen. Ik vind dat we puur spelen, een beetje rauw, zonder toeters en bellen. Recht door zee.

JORGEN : Eerst dit kot in orde brengen. Morgen moet Maiden de boel opkuisen.

DARO : Het is school morgen.

JORGEN : En wat dan nog. Ze moet kiezen. Dan weet ik direct of ze loyaal is.

DARO : Je kan haar nog niet laten kiezen. Ze is pas zestien.

JORGEN : Ik wist al op mijn veertiende wat belangrijk was. Ik gaf die betuttelende trien en die geobsedeerde ouwe rukker de middenvinger en trok in bij een krakersbende in de Vooruitstraat. Drie jaar heb ik daar gewoond, nooit heb ik omgekeken. School heb ik nog een half jaar volgehouden. Sindsdien sta ik geseind als een onruststoker. Het voorbije jaar heb ik op zes plaatsen gewoond, maar de matrakken krijgen me niet te pakken. Ik glijd door hun vingers als vloeibare lucht. En geloof me, dat zint hen niet. Ze gaan alsmaar driester te werk. Vorige maand hebben ze een kraakpand, waar ik drie weken was

ondergedoken, kort en klein geslagen.

DARO : Dat huis in de Zinkstraat. Ik heb ervan gehoord. Naar wat ik heb horen vertellen, hebben enkele bewoners rake klappen gekregen. Dat pand zou nu leeg staan.

JORGEN : Ze hebben zich laten doen. Stelletje janetten.

DARO : Deze loods ligt redelijk afgelegen van het centrum. Het zou een tijdje kunnen duren eer ze door hebben dat het gekraakt wordt. Wat een ruimte.

JORGEN : Tegen de winter zal de stad de eerste facturen van de elektriciteit, water en gas ontvangen. Dan valt hun nikkel wel.

DARO : Wie trekt er allemaal in?

JORGEN : Maiden en ik natuurlijk. En waarschijnlijk de Shoppies.

DARO : Oei, dat stel hangt maar wat rond, vooral die meid. Hoe heet ze weer?

JORGEN : Bo. Ze is oké.

DARO : Ik weet niet. Naar het schijnt houdt ze van een lijntje.

JORGEN : Misschien. Occasioneel.

DARO : Ik zou niet graag zien dat Maiden zich met drugs bezighoudt. Ze is nog zo zuiver. Een kind nog.

JORGEN : Ze heeft nochtans een aantal attributen...

DARO : Lichamelijk lijkt ze volwassen, maar geestelijk.

JORGEN : Is er iets, Daro? Je interesseert je nogal voor mijn meisje.

DARO : Ik zeg je, Jorgen, ze is te jong. Ze gaat die vrijheid niet aankunnen. Ze zal zichzelf verliezen in drank, in drugs. Niet iedereen is opgewassen tegen oeverloze carte blanche. Je moet over een zekere zelfstandigheid beschikken om je eigen weg te durven gaan.

JORGEN : Ze is toch bij mij?

DARO : Ja, ja, maar toch...

JORGEN : Wat insinueer jij nu? Ik pas toch op haar.

DARO : Vraag haar niet te blijven. Laat haar naar school en naar huis gaan. Ze hoort hier niet thuis. Ze is nog zo naïef, als een kind. Je kan zo iets moois toch niet omvormen tot...

JORGEN : Tot wat? Jij moet je niet bemoeien. Jij veroorlooft je nogal iets. Je kan hier

niet zomaar je wetten komen stellen. Maiden zal voor mij kiezen. Zij zal spoedig inzien dat ze verkeerd bezig is, en dan zal ze haar kleinburgerlijk wereldje vaarwel zeggen. En ik ga haar daarbij helpen. Zij hoort hier thuis.

DARO : Zeg jij.

JORGEN : Zeg ik, ja. Zij zal niet worden zoals haar vriendinnetjes, die oppervlakkige giecheltrutten, leeghoofden die enkel alleen hun hersenen gebruiken om hun aantal vrienden op Facebook te tellen.

DARO : Zo zal Maiden nooit worden.

JORGEN : Zolang zij zich niet losmaakt van dat bekrompen wereldje, waarin ze nu leeft, bestaat het gevaar dat ze net zo wordt als haar moeder. Ze moet er zich zo snel mogelijk van losmaken en bij mij komen wonen.

DARO : Ze is te naïef, te onschuldig.

JORGEN : Ik zal haar wel omvormen tot een bewuste, zelfstandig denkende vrouw.

DARO : Misvormd ja, verminkt voor het leven. Jouw strijd is haar strijd niet. Laat haar met rust!

JORGEN : Zodat jij haar kan bepotelen? Want daar gaat het om, nietwaar?

(Muziek. De twee jongens draaien dreigend om elkaar heen. Ze stoten elkaar aan, duwen en trekken totdat Daro tegen de grond gaat. Jorgen staat dreigend boven hem. Muziek fade out.)

Dit is mijn domein, mijn pand, mijn buurt. Hier ben ik koning.

(Daro staat op en af. Maiden komt op met een aantal slaapzakken.)

MAIDEN : Waar gaat Daro naartoe?

JORGEN : Die kerel heeft hier niets te zoeken.

MAIDEN : Maar, ... ik dacht ... hij is toch erg behulpzaam geweest?

JORGEN : Hij wil alleen maar in jouw broekje kruipen. Zo'n kerel is het.

MAIDEN : Dat geloof ik niet. Daro toch niet. Hij is altijd zo voorzichtig en lief.

JORGEN : Meid, blijf uit zijn buurt. Kom, gooi die slaapzakken op de matras. We

kunnen ze gebruiken deze nacht.

MAIDEN : *(Ze gooit de slaapzakken op de matras.)* Jorgen, over deze nacht. Ik kan blijven tot een uur of tien, dan moet ik naar huis. Mama verwacht me op tijd thuis. Ze wil niet dat ik zo laat op straat rondhang.

JORGEN : *(honend)* Je mama verwacht je op tijd thuis.

MAIDEN : Is er iets Jorgen?

JORGEN : Binnenkort is dit jouw thuis. Dan meisje, blijf je bij mij. De hele nacht. Zou je dat niet willen?

MAIDEN : Tuurlijk. Voor altijd samen.

JORGEN : Behalve deze nacht. *(Hij haalt haar aan.)* Spijtig.

MAIDEN : Sorry. Ik wil het ook. Dat lijkt mij super. De hele nacht samen, overal kaarsjes, zachte muziek. Misschien een glaasje wijn erbij.

JORGEN : Misschien? Vast en zeker. Ondertussen kunnen we die matras eens testen. Mijn Maiden.

(Ze kussen en begeven zich naar de matras. Ze gaan liggen en vrijen. Maarten en Jeroen komen binnen.)

MAARTEN : Hola, wat ziet mijn lodderig oog. Dreutelen! Dat noem ik nog eens met de deur in huis vallen. Direct het kot inwijden.

JORGEN : Ha mannen, kom over een kwartiertje terug.

MAARTEN : Een kwartier! Je moet dringend iets aan je conditie doen, maat. Is dat hier waar we kunnen pitten?

JEROEN : *(rusteloos en opgefokt door gebruik van speed)* Onwijs gaaf, man. Dat gaat hier rocken. *(Hij rent een paar rondjes.)* Die ruimte! Joehoe! De Shoppies are in the house! Komaan, lets have a party! *(zingt)* Some people like to rock, some people like to roll...

MAARTEN : Hey Jeroen, dimmen man!

JEROEN : Vooruit Maarten, we organiseren een feestje deze avond. We rocken uit de bol. Wat hete wijven, coole muziek, de juiste belichting. We vragen Daro om te komen spelen. Het dak gaat eraf. *(Hij begint op te drukken.)*

JORGEN : *(tot Maarten)* Wat heeft hij gesnoven? Speed?

MAARTEN : Zijn tante heeft hem geld gegeven, zagezegd om eten te kopen en zijn kleren te wassen. Je kent hem. Hij kan een goeie snuif niet weerstaan.

JEROEN : Zie mij, Maiden, zie mij. Zo kan ik uren doorgaan. En sit-ups ook. *(Hij doet het voor en spartelt daarna wild slaand met armen en benen.)*

JORGEN : Straks wordt hij weer depri.

MAARTEN : Voorlopig nog niet. Ik denk dat hij zich een flinke voorraad heeft aangeschaft. Hij is al van deze morgen zo bezig. Zeg maat, kunnen we hier pitten vannacht of heb je andere plannen?

JORGEN : Ga je boel maar halen. Maar voor wat, hoort wat. We kunnen nog een frigo gebruiken.

MAARTEN : Dat is geen probleem. Daar staat er nog eentje in de Zinkstraat. Ga je hier dingen organiseren? Tentoonstellingen en zo?

JORGEN : Als eerste komt mijn 'Lifestream'. Daarna zie ik wel. We moeten ook niet te veel de aandacht trekken. Morgen ga ik mijn spullen ophalen bij mijn oma.

MAARTEN : Je hebt veel geluk gehad in de Zinkstraat. Die kozakken hebben zelfs mijn slaapzak kapot gereten. Jij was net vertrokken met je spullen. Wel erg toevallig.

JORGEN : Hoerchance. Ik voelde mij er niet thuis. Al die kleine kamers, zoveel volk altijd. Dat zal hier niet waar zijn. Geen opvangtehuis voor Jan en alleman.

JEROEN : *(Wild springend en zingt van Joan Jett, 'I Love rock N'Roll', grijpt Maiden en trekt haar met zich mee.)* I love rock n'roll, so put another dime in the jukebox, baby, I love rock n'roll, so come an'take your time an'dance with me,...

JORGEN : Zorg er voor dat hij nuchter is. Ik heb liever geen drugs in huis.

MAARTEN : Hou jij niet van een shagje zo nu en dan? Om de creativiteit te stimuleren.

JORGEN : Dat is iets anders dan dat harde spul. Zie hem bezig. Hey, kap ermee. *(Hij grijpt Jeroen vast.)* Kalmeer man en laat mijn meisje met rust. Kalmeer of je krijgt een toek op je bakkes.

JEROEN : Al goed man. Alles is cool. Het was maar een geintje. Wat zeg je, gaan we een feestje houden of wat?

JORGEN : Geen feestje.

JEROEN : Ach kom op, man. Wat wijven, vette muziek en een paar flessen van het goede spul.

JORGEN : Dit is mijn stek. Die heb ik gevonden en als jij hier wil komen chillen, snuif je best niets meer. En je moet er zeker niet aan denken die poppenneuker van een Daro binnen te laten.

JEROEN : Jij kan een party echt doen crashen.

MAARTEN : Kom op Jeroen, we gaan onze spullen halen voordat die spek uitgewerkt is. Zie je Jorgen.

(Maarten en Jeroen af.)

MAIDEN : Die Jeroen is er mij eentje. Zo zot als een achterdeur.

JORGEN : Hij had gesnoven. Hij zit steeds meer aan het hardere spul. In de Zinkstraat lag hij de helft van de tijd high op zijn matras. Hoe hij aan de nodige centen komt, is mij een raadsel. Geef hem nooit geld, Maiden. Ten eerste zie je je geld nooit meer terug en ten tweede koopt hij er alleen maar drugs voor. Hij is een vogel voor de kat. Eigenlijk zou ik hem hier niet moeten laten wonen. Daar gaan moeilijkheden van komen.

MAIDEN : We kunnen hem helpen afkicken. Bij hem blijven tot hij clean is. Alles begint met een goed gesprek. Hij moet inzien dat hij een probleem heeft. Dat is de eerste stap.

JORGEN : Meisje, je blijft best uit zijn buurt. Hij is tot alles in staat. Ik heb gehoord dat hij nu onder de brug van de autostrade slaapt.

MAIDEN : Neen toch! Ach, die sukkelaar.

JORGEN : Geen compassie. Hij heeft het zelf gezocht.

MAIDEN : We zullen hem een thuis geven. Ja toch, Jorgen?

JORGEN : Mijn weldoenster. Kom hier en doe wel.

(Ze kussen en lichten uit.)

TWEEDE SCÈNE

(Jorgen zit achter zijn laptop te werken. Maiden loopt een beetje rond. Tegen de achterwand liggen Jeroen en Bo op hun matras. Ze liggen hun roes uit te slapen.)

MAIDEN : Het begint hier al een beetje gezellig te worden. Lukt het?

JORGEN : Ja, ja. Zeg, ik heb honger. Ga mij eens een kebab halen.

MAIDEN : Kan je mij wat geld geven, ik heb mijn zakgeld uitgegeven aan die kussens.

JORGEN : Die had je toch gewoon van bij uw ma kunnen meebrengen.

MAIDEN : Dat heb ik geprobeerd, maar mama kwam erachter. Ze was erg kwaad.

JORGEN : Egoïstisch kreng. Niets gunt ze een ander. Zelfs haar eigen dochter niet.

MAIDEN : Dat is niet waar. Ik krijg heel veel van haar. Ik mag het alleen niet uit het huis meenemen. Ze keurt onze relatie af. Ze zegt dat jij een slechte invloed hebt op mij.

JORGEN : Ouders proberen hun kinderen altijd te hersenspoelen. Doe dit, doe dat. Laat dit en dans naar mijn pijpen. Er komt een moment dat je je moet verlossen van die despoten. *(Hij geeft haar geld.)* Hier, en haast je.

MAIDEN : Eigenlijk moet ik naar huis gaan. Ik had een uur geleden al thuis moeten zijn. Mama zal ongerust zijn.

JORGEN : Wat heb ik zo-even gezegd? Verdomme, jij wordt net zo'n fatterige koekelrien als je moeder. Een parasiet van de aarde.

MAIDEN : Dat is niet waar!

JORGEN : Besef jij hoe groot haar ecologische voetafdruk moet zijn? Met dat luxeleventje van haar.

MAIDEN : Mama denkt ook aan het milieu. Ze drinkt bij voorbeeld geen flessenwater, maar water uit de kraan. Ze denkt er zelfs over na zonnepanelen te laten installeren.

JORGEN : En een zonnepaneel vergt geen energie om te produceren. Er wordt verdomme maar geconsumeerd. De economie moet draaien, desnoods geven ze er een groen tintje aan. Belastingen moeten binnenstromen. Inkomen en

uitgaven. Daar draait het om. De cijfers. Vechten om een plaatsje hoger te komen op de lijst van de meest rijke landen ter wereld. Ondertussen gaat onze leefwereld naar de kloten. Snap je dat dan niet?

MAIDEN : Toch wel, Jorgen. Je hebt helemaal gelijk. Daarom gebruiken we thuis spaarlampen en zo.

JORGEN : Een druppel op een hete plaat.

MAIDEN : Als iedereen dat deed, zijn dat vele druppeltjes.

JORGEN : Kom, ga mijn kebab halen.

MAIDEN : Jorgen, ik moet naar huis. Anders mag ik helemaal niet meer komen, dan krijg ik huisarrest.

JORGEN : Het wordt tijd dat je een punt maakt. Blijf vannacht. Laat je ma voelen dat je baas bent over je eigen leven.

MAIDEN : Dat ... dat kan ik niet. Ik ben niet zoals jij, Jorgen. Ik ben niet zo moedig.

JORGEN : Dat kleinburgerlijk leventje van je heeft je helemaal ingepalmd. Je bent bedorven voor het echte leven. Wel, het wordt tijd dat je een keuze maakt. Ofwel ga je naar huis en dan hoef je niet meer terug te komen, ofwel blijf je bij mij en leef je een waardevol leven, een leven strevend naar een zuivere maatschappij.

MAIDEN : Jorgen alstublieft, laat me niet kiezen. Dat kan ik niet.

JORGEN : Kies Maiden. Mij of je mama.

(Tibeau, de straathoekwerker komt binnen.)

TIBEAU : Iemand thuis? Hallo daar. Hoe gaat het? Ik ben Tibeau, maatschappelijk assistent van 't stad. Vooral straathoekwerk.

JORGEN : Wat kom je hier doen? Een beetje spioneren?

TIBEAU : Hola, zeker niet. Alles wat ik zie en hoor, blijft geheim. Ik heb louter een adviserende functie, advies en informatie. Je weet toch dat dit gebouw van de stad is? *(Kijkt rond.)*

JORGEN : Het stond leeg, te verkommeren. Wij geven dit pand terug een doel.

TIBEAU : Dat is mooi. Wat zijn je concrete plannen?

JORGEN : Hier wonen.

TIBEAU : Niets anders?

JORGEN : Moet dat?

MAIDEN : Hoi, ik ben Maiden.

TIBEAU : Hoi Maiden. Ben je niet een beetje te jong voor een kraker? Volgens mij ben je nog minderjarig.

MAIDEN : Ik woon hier niet hoor. Neen, ik woon nog thuis, bij mijn moeder.

TIBEAU : Ha zo. Dan is het goed. Zo, vertel eens Maiden, wat gaan jullie allemaal doen?

JORGEN : Zwijgen jij. Daar heeft een maatschappelijke klikspaan niets mee te maken.

MAIDEN : Maar Jorgen, iedereen mag van onze plannen weten. Dat komt 'Lifestream' alleen maar ten goede. Gratis reclame is altijd mooi meegenomen.

JORGEN : Zwijg!

TIBEAU : Lifestream? Klinkt interessant. Een expositie, film, voorstelling? ... Je moet er wel rekening mee houden dat wanneer je in dit pand iets organiseert, je niet in orde bent met verzekeringen en zo. Dit gebouw is ten andere ook niet meer brandveilig. Hier een heleboel volk laten samenstromen is niet zo'n goed idee. Een ongeluk is gauw gebeurd.

JORGEN : Ga jij mij tegenhouden? Mijn plannen torpederen?

TIBEAU : Natuurlijk niet. Die bevoegdheid heb ik ten andere ook niet. Zoals ik zei, ik kom alleen maar kennismaken en je informeren.

JORGEN : Wedden dat je binnen het uur de politie verwittigd hebt. Binnen het uur. Breedmuilige Judas.

TIBEAU : Hola, kalm maar. Ik ben zeer tolerant, maar voorzichtig. Ik besef best dat jonge mensen kansen moeten krijgen om zich te uiten. Het enige waar ik negatief tegenover sta, zijn drugs. (*Kijkt naar Jeroen en Bo die op hun matras liggen.*) Heroïne?

JORGEN : De Shoppies.

TIBEAU : Ha zo, dat zijn de Shoppies. Blijven die hier ook? Goed dat ik dat weet. Dat meisje, is dat Bo?

MAIDEN : Ja. Dat is Bo.

JORGEN : Is er iets met haar?

TIBEAU : Ze geraakt steeds meer verslaafd aan het spul. Ze werd vorige week door een collega in het stadspark gesignaleerd. Ik ben bang dat ze een bijverdienste gevonden heeft om haar verslaving te kunnen financieren. Brengt ze soms mannen mee?

JORGEN : Neen.

MAIDEN : Jawel, eergisteren had ze een man bij. Raar type, maatpak, nogal dik en vettig. Ze trokken zich van ons niets aan. Weet je het niet meer Jorgen? Je zei nog van kamerschermen aan te schaffen om zo...

JORGEN : Ik zei niets meid. Dat zijn ons zaken niet. Begrepen?

TIBEAU : Drugs en prostitutie. Dat kan ik niet door de vingers zien.

JORGEN : Ik zal het regelen.

TIBEAU : Het is maar dat Maiden, als minderjarige, hier beter niet mee in aanraking komt. Jij bent een volwassen vent, jou kan ik alleen maar adviseren, maar moest dit mooie meisje op het slechte pad geraken, zou ik het mezelf niet vergeven. Kom je hier vaak, Maiden?

MAIDEN : Iedere dag, na school. Ik maak hier zelfs mijn huiswerk.

TIBEAU : En je ouders zijn op de hoogte?

MAIDEN : Mijn mama zorgt voor mij. Mijn papa zie ik af en toe, soms in het weekend.

TIBEAU : Wat zegt je mama ervan dat je hier zo vaak komt?

JORGEN : Moet jij niet naar een volgend project, naar een sukkelaar die echt hulp nodig heeft? Kom jong, trap het af.

TIBEAU : Ik wil er alleen zeker van zijn dat...

JORGEN : Je hebt hier niets te zoeken. Vertrek!

TIBEAU : Hoe heet je nog, Maiden? En waar woon je?

(Maiden kijkt vragend naar Jorgen, die teken doet dat ze moet vertrekken.)

MAIDEN : Ik moet naar huis. Mijn mama wordt ongerust. Tot morgen Jorgen. *(Ze geeft het geld terug aan Jorgen.)* Hier, je geld voor die kebab. *(Maiden af)*

JORGEN : Verdomde bemoeial.

TIBEAU : (*naar computer*) En waar ben jij mee bezig? Als het een interessant project is, zou de stad best willen inspringen bij de organisatie. Zou dat niets zijn? Dan bereik je ineens een heel breed publiek.

JORGEN : En mijn project uit handen zien nemen.

TIBEAU : ‘Tuurlijk niet. Maar je moet toegeven, zo’n kans om je als kunstenaar te profileren, kan je niet laten liggen.

JORGEN : Het gaat hier niet om mij.

TIBEAU : Als je eenmaal een naam hebt gemaakt, kan je veel meer bereiken. Is dat ... is dat, hoe heette het weer?

JORGEN : Lifestream.

TIBEAU : Mag ik? (*Kijkt op de laptop.*)

JORGEN : Er staat nog geen muziek op.

TIBEAU : Dan kan ik je een hint geven. In de Manestraat zit een paar keer per week een groepje te repeteren in een garagebox. Daro Vercammen is de leadzanger. Het zou voor hen een uitgelezen kans zijn, en jij bent geholpen. Verdorie, dat is een hele boodschap die jij daar te vertellen hebt. Waarom zoveel dood en vernieling in een project dat je ‘Lifestream’ noemt?

JORGEN : De mensen moeten wakker geschud worden. Ons leefmilieu gaat naar de kloten. Mijn theorie is dat we met te veel mensen zijn op deze aardkloot.

TIBEAU : Bied je ook oplossingen aan?

JORGEN : Daar ben ik nog mee bezig. Mensen moeten van hun egoïsme af. We moeten komen naar een samenleving die leeft op een soort universele liefde.

TIBEAU : Dat zou heel mooi zijn. Ik heb ooit een keer een reportage gezien op, ik weet niet meer op welke zender. Nou, dat ging over de bevolkingsdichtheid van India.

JORGEN : Het zal niet lang meer duren of de Indiërs halen de Chinezen in. Die laatsten hebben trouwens met hun éénkindpolitiek de nagel op de kop geslagen.

TIBEAU : Ik geloof niet dat een van hogerhand opgelegde beperkte kindwens de oplossing is.

JORGEN : Het werkt toch, tenminste als je het een aantal generaties aanhoudt.

TIBEAU : In die reportage lieten ze een zuidelijk district in India zien waar, in